Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (https://www.arquitectes.cat)

© Robert Berenguer

Una de les principals característiques de Londres és la variabilitat de la seva fàbrica urbana,

on la juxtaposició d?edificis de diferents èpoques, estils i escales, és més que habitual. Esglésies de l?edat mitjana, estacions i galeries comercials del segle XIX, cases victorianes i gratacels contemporanis són el material que genera l?escenografia urbana de Londres. Al mateix temps, a diferència d?altres ciutats com París o Barcelona, la ciutat ha mantingut la seva estructura original sense desenvolupar eixamples racionalistes o haussmannians.

Com molt bé explica Enric Gonzalez (periodista a El Mundo i El País) en el seu llibre ?Historias de Londres?, els carrers de la ciutat són sinuosos i sense ordre, i tant la seva morfologia com la toponímia semblen dissenyades per generar la confusió del visitant, al que s?afegeix un catàleg de vies urbanes ben extens: Street, Avenue, Hill, Road, Grove, Lane, Mews, Street, Rise, Road. D?aquests, el Mews, són el que destaquen per la seva singularitat.

Els Mews són carrers o patis interiors, formats habitualment per dues fileres d?estables enfrontades l?una amb l?altra, que constituïen la part posterior de moltes mansions construïdes per a les elits Victorianes o Georgianes durant els segles XVIII i XIX. Sobre els estables situats a la planta baixa, se situaven els allotjaments del cotxer i servei de la casa principal.

El terme Mews prové de Royal Mews, estables de la família reial situats a Charing Cross i anomenats així per primer cop al segle XVI.

L'estructura típica dels Mews es desenvolupa en dues plantes o bé dues plantes i golfes. La planta baixa es destinava a les cel·les pels cavalls i carruatges. La planta superior per a habitatge del servei.

Els Mews perden la seva funció original amb l?aparició del cotxe, esdevenint garatges o magatzems, però als anys 50-60?s comencen a ser reconvertits en residència per a artistes a la recerca d?espais econòmics al centre de Londres. Els Mews es convertirien així en un dels primers espais on es començaria a manifestar el fenomen que la sociòloga Ruth Glass denominaria, precisament l?any 1964, procés de gentrificacio (Glass va definir el terme al observar com les econòmiques cases dels barris de Notting Hill i Islington eren ocupades per parelles bohèmies amb recursos econòmics suficients per a restaurar-les aprofitant-se de les comunitats d?aquests barris).

Tot i la seva antiguitat i singularitat, pocs Mews es troben protegits com a patrimoni. El que ha facilitat que molts d?ells hagin pogut ser reformats en habitatges (dintre del marc de les normatives municipals) ha estat a partir de les següents accions: integrant obertures a les façanes, redistribucions interiors, o extensions de volum i canvis d?us. L?accés als Mews es produeix normalment a través d?un pas obert a la planta baixa a modus de portal a la planta baixa, i és per això que habitualment passin desapercebuts o siguin confosos amb un accés al pati d?una propietat privada. Molts d?ells estan dedicats a l?ús residencial amb la planta baixa convertida en un estudi o oficina, però també podem trobar pubs, restaurants o boutiques. El carrer conformat pels Mews, que en la majoria dels casos conserva el paviment de llambordes, sol ser de caràcter peatonal, la qual cosa afavoreix tot tipus d?us cívic.

Entre tots els Mews que es poden trobar a Londres podríem destacar els següents per la seva excepcionalitat: Bathurst Mews, a Bayswater, un dels Mews més grans de Londres. Warren Mews, a Fitzrovia, amb la seva característica entrada. Cresswell Place Mews, a Gloucester road, on al número 22 va viure l?Agatha Christie, i que va servir d?inspiració per al seu llibre Murder in the Mews. Queen?s Gate Mews, a Kensington, on es trobava la primera benzinera de Londres. Holland Park Mews, a Kensington, i un dels Mews més ben

conservats de Londres.

Robert Berenguer, arquitecte. Corresponsal del COAC a Londres, Regne Unit

Referències

González, Enric. *Historias de Londres*. RBA Libros.2008.

https://en.wikipedia.org/wiki/Mews [1]

https://theculturetrip.com/europe/united-kingdom/england/london/articles/10-of-the-most-beautiful-mews-streets-in-london/ [2]

https://bartlett100.com/article/ruth-glass-and-coining-gentrification [3]

http://confiesoqueheleido.blogspot.com/2012/05/historias-de-londres-enric-gonzalez.html [4]

https://www.telegraph.co.uk/finance/property/cities/8421162/Have-we-got-mews-for-you.html [5]

[6]

Tornar [7]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : https://www.arquitectes.cat/ca/mon/els-mews-de-londres

Links:
[1] https://en.wikipedia.org/wiki/Mews
[2] https://theculturetrip.com/europe/united-kingdom/england/london/articles/10-of-the-most-beautiful-mews-streets-in-london/
[3] https://bartlett100.com/article/ruth-glass-and-coining-gentrification
[4] http://confiesoqueheleido.blogspot.com/2012/05/historias-de-londres-enric-gonzalez.html
[5] https://www.telegraph.co.uk/finance/property/cities/8421162/Have-we-got-mews-for-you.html
[6] https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/19795
[7] https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29